

Sylne poselstwo na nowe lěto 2021

Jezus Chrystus je wčera a džensa a tónsamy tež hač do wěčnosće.

List na Hebrejskich 13,8

Jako so před lětom nowe lěto započa, su wěscé mnozy mjez nami wo tym rozmyslowali, što drje tele nowe lěto přinjese. Někotři běchu optimistiscy, zo budže wšitko w porjadku. Druzy pak běchu najskejre trochu skeptisci, dokelž wědžachu wo dosc problemach na swěce. Nichtó pak mjez nami njeby móhl sej předstajić, kak je so potom tele lěto 2020 wopravdze skónčilo. Džensa njemožu na příklad nimalo ničo z pomjatka wo lěče 2010 powědać. Bych dyrbjal w starej protyce z tuteho lěta za tym pohladać, što tehdy bě.

Minjene lěto cyle wěscé nichtó njezabudzē, wone je naše žiwjenje dospołnje změnilo. Mnozy mjeňši předewzaćeljo a dželopřijimario su swoju powołansku eksistencu zhubili. Druzy su čežku chorosć přečerpeli. Další pak su lubeho přiwuzneho zhubili. Tež jako křescenjo dyrbjachmy so z twjerdymi cezurami wotnamakać: jutry bjez zjawných kemšow a bjez křížerow a na kóncu adwentny a hodowny čas nimale bjez našich lubych kěrļušow. Kajke to lěto! Ale někak smy z Bohom tola přez tute čežke měsacy přešli.

Nětko započne so nowe lěto. Što wone nam přinjese? Kajke budu měsacy, kotrež před nami leža? Žedzimy za normalitu a za zaso lěpsimi dnjemi. Mamy jako křescenjo dobre prawo, zo so tež wo to modlimy. We wokomiku pak je runje tak wažne, zo mamy krutu dowěru, zo Bóh nas dale wjedze.

„Jezus Chrystus je wčera a džensa a tónsamy tež hač do wěčnosće.“ Je to hrono z biblike za Nowe lěto a po mojim měnjenju je tute heslo jara derje wuzwolene. Dokelž njeje to jenož někajke wuprajenje, ale wopravdžita proklamacja za cyłe nowe lěto. Tak dyribi to być: Jezus Chrystus njech steji nade wšitkim, štož přińdze.

Mamy wulke příklady - křescenjo, kotrež su swój dónit z Božej ruki přijimali, stož-

kuli je přišlo – druhdy zrudny a čežki čas, hustodosć pak tež čas połny wjesela a rjanoscē.

Jedyn z tajkich příkladow je japoštoł Pawoł. Posledne lěta swojego žiwjenja sedzše njewinowaty stajnje w jatbje – najprjedy w Israelu a na kóncu w stolicy imperija w Romje. A što pisa swaty Pawoł w tajkim čežkim času z jastwa? „Ja mózu ponížený byc a mózu wysoki byc; sym na wšo a štožkuli zwučeny: woboje, mózu syty byc a hłód tradać, woboje, mózu wjace hač dosc móc a nuzu čerpjeć; mózu wšitko přez teho, kiž mje posylnja – Chrystus.“

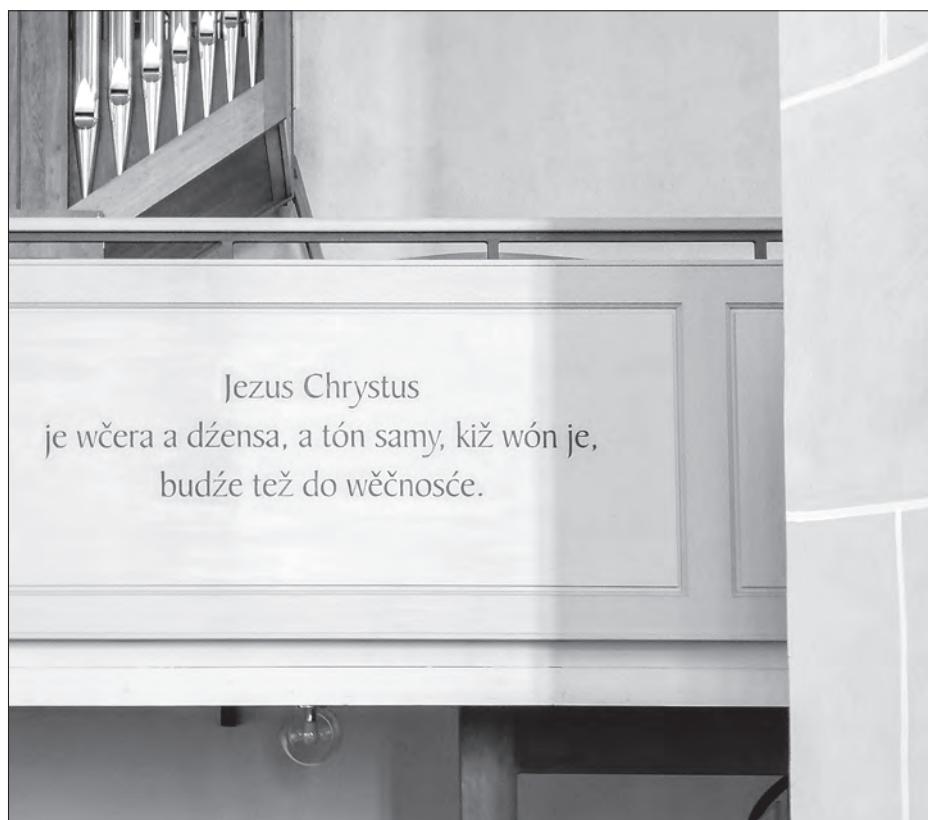
Zana pokazka na zrudobu abo zadwelowanje! Hačrunjež běše w połoženju, kotrež njeby chcył nichtó wot nas dožiwić. „Sym so wulce zwjeselił w Knjezu“,

wón optimistisce pisa. Zwotkel tuta nadžia? Zwotkel tajka dowěra? Japoštoł Pawoł je sej wěsty, zo na kóncu dóndźe do Božeho kralestwa, do wěčneho žiwjenja. Što móza jemu hižo romscy wojacy načinić? Kak bychu móhli hłód abo chorosć abo někajke druhe čerpjenja jeho do zadwelowanja přinjesć?

Njewemy, što so w přichodnych měsacach stanje. Jedna wěc pak je wěsta: Bóh, naš Knjez, džerži naše žiwjenje w swojimaj rukomaj – nětko a cyłe lěto 2021.

Kóždemu z nas to pomha a dawa nadžia a wjeselo, hdźż wozjewjamy tajke sylne a krute poselstwo z lista na Hebrejskich nad tutym nowym lětom: Jezus Chrystus je wčera a džensa a tónsamy tež hač do wěčnosće.

Kryštof Rummel

Hrono na wobłoženju piščeloweje łubje w Budyskej Michałskej cyrkwi

Foto: Jan Malink

Lube džéći,
k hodam warimy hromak
a malenowy kompot a k
jutram damy sej toma-
towu solotej zesło-
dzeć. W džensnišim
času mózemy kóždy čas a přeco, kaž
so nam chce, wše mózne družiny zele-
niny a sada w kupnicy kupyć. Ale naj-
lepje wone słodza w prawej sezonje.
Tak zrawja domjaca zelenina a sad
w druhich měsacach hač w dalo-
kich cuzych krajach. W naléču
mózemy słodny rabarberowy
tykanc pjec. Abo nětko w zy-
mje warju husto pupkaty abo
čerwjeny kał z běrnami. Bóh
dari nam w kóždym počasu
hinaše płody. Mamy přeco
zaso rjanu přičinu so na
počasy wjeselić a sej zrałe
domjace žividla zesło-
dzeć dać.

Džensa sym wam mał-
ke hódančko sobu přinje-
sta. Spóźnajeś, kotre žividlo je
w kotrym počasu zrałe?

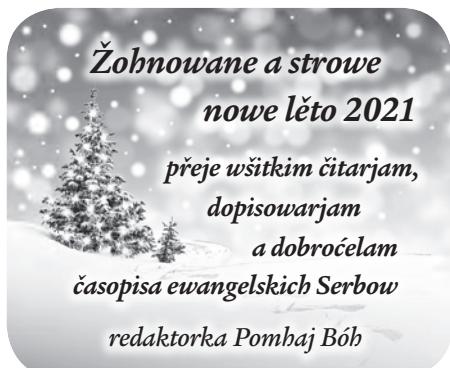
Wjele wjesela při tym přeje
waša

Maria Wirthec

Rys.: Maria Wirthec

Přirjadujće zeleninu a płody počasam, wumolujće je a wupjelíće falowace pismiki!

Wosebite zarjadowanja w lěće 2021

- 08.-11.04. wot pjatka do njedžeče
Serbski ewangelski kónč tydženja
w Hainewalde
- 19./20.06. soboto a njedželu
75. serbski ewangelski cyrkwiński
dñeń w delnjołužiskim Mósce
- 09.10. sobota
14.00 džélarnička Bjesadow w Rakecach
- 31.10. reformaciski swjedžeń
14.00 hłowna zhromadžizna Serbskeho
ewangelskeho towarzstwa
- Termin dworowego swjedženja w Hrubjel-
čicach njeje hišće wěsty.
- Hač so planowane zarjadowanja w swo-
jim času wotměć móža, wotwisuje wot dal-
šeho wuwića pandemije. Tež Pomhaj Bóh
budže čitarjow wo aktualnych předewza-
cach informować.

Hłowna zhromadžizna přesunjena

Stajne kónč januara wotměje so hłowna zhromadžizna Serbskeho wosadneho zwjazka. Njewětosće koronapandemije dla su tuchwilu wulke. Tuž je so předsydstwo rozsudžiło, za 30. januara 2021 předwidžanu zhromadžiznu přesunyć. Nowy termin so sčasom wozjewi a potom so tež přeprošenja wupósceľu.

Nowa antologija serbskeje prozy

Zabawnu lekturu za mérne
hodžinki w zymskim času je
čitarkam a čitarjam LND ze
swojej nowej antologiju serb-
skeje prozy „Susodža“ wobra-
džiło. Wudawaćelka Ingrid Jur-
šíkowa je za nju powědkı 21
awtorkow a awtorow zestajiła. Titulna ilustracija je wot Iris
Brankačkowej, kiž je knihu
wuhotowała. Awtorki a awtro-
rojo antologije su ludżom
„přez plót“ pohladali a wo nich na žortne
abo chutne wašnje pisali. Wo bliskich su-
sodach a wo daloko zdalenych, wšako je
susodow wšudże na swěće. Powědaja wo
zajimawych ludžoch a wo zetkanjach mjez

abo z nimi. W knize zastupjeni
su Měrana Cušcyna, Jěwa-
Marja Čornakec, Róza Do-
mašcyna, Lubina Hajduk-
Veljkovićowa, Marja Krawcec,
Lydija Maćijowa, Měrka Mě-
towa, Marja Mlynkowa, Sylwi-
ja Šenowa, Dorothea Šołčina,
Jurij Brézan, Beno Budar, Bene-
dikt Dyrlich, Pětr Džislawk,
Dušan Hajduk-Veljković, Jurij
Koch, Kresčan Krawc, Jan
Lajnert, Kito Lorenc, Alfons Wićaz a Jan
Wornar.

Susodža, Antologija serbskeje prozy, wudala Ingrid
Juršíkowa, titulna ilustracija: Iris Brankačkowa, 212
s., kruta wjazba, 978-3-7420-2637-8, 19,90 €

Nowe lěto w serbskich přísłowach

Nowe lěto – nowe njezbože a zbože.

Nowe lěto – nowa boža miłość.

Nowe lěto sej nowu pokutu žada.

Nowe lěto staroh luboh Boha trjeba.

„Z tym serbskim zwjazam domiznu a dobre kajkosé“

Rozmołwa z Friedhardom Krawcom ze Swónicy

Knježe Krawco, njedawno je so Wam spožčilo Čestne znamješko Domowiny. Što Wam tute wuznamjenjenje woznamjenja?

Tute wuznamjenjenje je za mnje „mały Oscar“, tuž předewšěm česc. Samo so wě je tež pozbudženje, dokelž tuchwilu njejsym hišće kmány, w serbskej rěći rozhłosowy interview dać. Bjez prócowanja mojeho nanowskeho přečela w Bukecach njebych tak daloko příšoł.

Před pjeć lětami Waše mјeno w Serbach njeje hišće nichtó znał. Tehdy sće był Herr Schneider, džensa sće knjež Krawc. Kak je k tutej změnje dόšlo?

Běše to kaž nawrót ke korjenjam a zjawné wuznáce! Hdyž bě so moje žiwenje do społnje změnilo, móžach přeni raz, bjez teho zo mje emocije přemóchu, wo smjerći swojeje žony rěčeć: „wona je mi wumrěla“. Słowa běchu wupožčene wot serbskeho spěva wo maćerce, kotrež bě džowka zemrěla. Wjele druhich přičinow bych hišće naličić móht, zo sym jara rady knjež Krawc. Spočatnje běše to trochu džiwnje. Moja mać so džiwaše. Wona bě sotrowča wučerja a ludoweho spisowačela Richarda Zahrodnika, njeje pak serbsce nauknyła, dokelž jeje nan nochcyše, zo so w swójbje serbsce rěči.

Kajke maće serbske swójbne korjenje?

W džecatstwie na burskim kuble w Krapowje dóstach małe nastorki, kotrež ženje njezabych. Wowka mjeješe Serbsku protuku, naše kóčki rěkachu přeco Minka, tamnym zwěrjatam rjeknychmy „čipl, hunčl“ a stary susod njejdžeše „in Rente“, ale „auf den wuměnk“. Wšitko tčeše hłuboko we mni a wubuchny, hdyž mějach hłowu zaso swobodnu. To bě kaž ze serbskej bibliju, kiž ležeše pozabyta na našej lubi doma, a ma nětko čestne městno w mojej wutrobje.

Hdě sće serbsce wuknył?

Wobdžélach so na Witaj-kursu za młodych starších z wučerku Marju Döringowej z Budyšina. Běch tam „starobny prezident“. Nimo teho běch dwójce hromadže z młodymi ludžimi ze wšelakich krajow na lětnim kursu serbščiny, kiž bě Serbski institut wuhotował. To běše jara rjenje.

Bydlíče w Swónicy pola Lubija, w kónčinje, kiž je dospołnje přeněmčena. Hdě móžeće svoju serbščinu scyla nałożować?

To trjechi, samotarju w serbskej diasporje! Nakupowanska cedlka, napisy na wěcach w mróžaku, „To do“-lisčina, Serbski wotłós, Wuhladko, Serbske Nowiny, Pomhaj

Friedhard Krawc

Foto: Měrćin Wirth

Bóh, skladnostnje Katolski Posoł, maska w słowjanskich barbach – je wjele móžnosć rěč nałożować abo na nju skedźbiń. Cuza žona mje při kasy narěča: „Das kann ich lesen!“ a praji při wopušćenja wobchoda přečelnje „Božemje“. Druhdy meditěruju k hudźbje Kocora.

Kak Waše swójba k Wašemu serbskemu angažementej steji?

Moja žona je wumrěla, tuž sym wudowc. Mam džesci, bydlu z džowku a jeje swójbu pod jednej třechu a mam štyri wnučki. Džesci a wnučki wěđa, zo maja serbske korjenje, nimaja pak žane ambicije so někak ze serbščinu zaběrać abo ju samo wuknyć. Moja swójba pak sej moje serbske prócowanja waži.

Što Wam serbstwo wosobinsce woznamjenja?

Z tym serbskim zwjazam domiznu a dobre kajkosé kaž sprawnosć, přečelnosć, wćipnosć napřečo cuzym, lubosćawy wobchad, džakownosć a zwjazanosć z Božim słowom. Bychmy-li sej štvortu kaznju bóle wažili, bychmy džensa wjac so wuznawacych Serbow byli.

To serbske njechowaće sam za sebje, ale njejeće je połny elana do swojeje wokoliny. Wjeršk bě nazymu 2019 předstajenje Kocorowego „Serbskeho rekwiema“ pod nawodom Lubiskeho kantora Kühne. Što Wam to woznamjenje?

To bě za mnje serbska hwězdná hodžina. Najwjace spěwarkow a spěwarjow njeje do teho ženje serbsce spěwało. Bóh je požohnował podawk w Ketličanskej cyrkwi. Chóram bě to wulke wjeselo.

Planujeće dalše serbske aktivity w Lubiskej stronach?

Budu dale podpěrać knjeza kantora Kühne při organizaci Kocorowych oratoriów. Wón planuje w nalěču 2021 „Serbski rekwiem“ w Luborazu a 2022 we wotłosowanju ze SLA swětny oratorium „Podlěco“ w Bukecach, a to zaso wšitke koncerty hromadže z chórom Budyšin. Noty za klawér a techniku za livenatočenje sym hižo organizował. Nadal budu sptyać, kóžde lěto jednu serbsku akcję nastorcić. Na příklad w mojej kónčinje, w Ketlicach abo w Nosačicach, serbski spěwny wječork, knižne čitanje abo zapřjeće serbskich myslow do čitanskich kemšow. Mam tež sony: Bychmy móhli Ketličanskú šulu na Šulski centrum „Korla Awgust Kocor“ přemjenovać abo přebarbjeny serbski napis na lubi Nosačanskeje cyrkwe wobnowić.

Kajki je wotłós na Waše serbske prócowanja?

Wotłós pola Serbow kaž pola Němcow je dobry. Rozsudny je mój příklad – nic „džice wojować“, ale „pójce wojować!“ „Serbski rekwiem“ w Ketlicach hnuješe mnohich k sylzam a čitanje z Richarda Zahrodnikowych dopomjenkon „Z mojego žiwenja“ na farje wunjese wjac kolekty hač přerézna bohoslužba.

Hodži so Waše wuwiće wot přeněmčeného k so wuznawacemu Serbej přirunować ze změnu bibliskeho Sau-la na Pawoła?

Skerje nic, wšako njejsym ženje křesčanow abo Serbow přesčehował. Přiwišem běch kaž Pawoł oficér a mějach tež moje „dožiwenje před Damaskusom“ – sym džesač lěta doňho moju žonu doma hladał. Wona mjeješe njezbožo z awtom a je so čežko zraniła. Hač do jeje smjerće 2015 běše na wjacore wašnje cělnje a duchownje čežko zbrašena.

Łužica je połna ludži serbskeho roda, kiž rěč a kulturu swojich předowníkow wjac njeznaja. Maće wy tajke wuwiće, kaž sće je sam přešol, tež po-la druhich za mózne?

Myslu sej, zo by to w jednotliwych padach móžno bylo. Předewšěm w prócowanjach Witaj-centruma spóznaļu pozitivne wotpohlady. Ale zwotkel dyrbi tak wjele wučerjow přińć? Mamy wšak hižo nětko dosć problemow, farske a wučerske městna wob-sadží. A tak smy zaso při štvorje kazni.

Lubi čitarjo interviewa! Što myslíće wo namjeće, w Ketlicach serbske přečelske koło „Korla Awgust Kocor“ załožić? Jedneho zajimca hižo mam – štò by hišće sobu činił?

*Prašala so
Trudla Malinkowa*

Mysle wo přiwzaću pakćikow

Ze zajimom sym mysle wo přiwzaću a wot-pokazanju pakćikow w decemberskim čisle Pomhaj Bóh čitała a sym nitku trochu dale přadła.

We wjetšej chězi z wjacorymi bydlenjemi widžach wot staršeje wosoby z ruku napisanu taflíčku; „Njepřiwozmu za swojich susodow žane pakćiki na doběrk.“ To je drje něchtó hubjene nazhonjenja měl, zo so wšitcy susodža skradžu na to spušćeja, zo je rentnar doma. Potajkim přenja myslíčka: Přiwzaće njesmě so jako samozrozumliwość wobhladować, ale ma so trochu džakownosće pokazać.

Hdyž hišće w samsnej chězi bydlachmy, w kotrejž bě tež naš běrow, smy přijimarnja pôšty za cylu chězu byli, dokelž wšak bě praktisce přeco něchtó z nas tu. To su druhy někotre pakćiki nad so stali, wosebje za jednu rjanolinku nad nami. Što to wšo njepřichadžeše – wězo skazanki přez internet. Počasu wukopa so wěrnost: Młoda knjeni skazaše sej za swoje mnohe partie rjane šaty a sceleše je po jónkrótnym nošenju jako reklamaciju wróco. Wšitko cyle legalne! Potajkim druga myslíčka: Znjewužiwanje přiwzaća ma so začisnyć.

Kak je to nětk z pakćikami, kiž su nam pôslane? Přiwzamy je přeco rady? Štož wot pôšty příndže, we wulkej měrje drje haj, ale hewak w živjenju? Husčišo wšak bychmy přiwzaće radšo wotpokazali, ale naposledk to ničo njepomha. Na někajke wašnje će posyłka tola dosčechnje. Potajkim třeća myslíčka: Je najlěpje, žane mocy za bjez-zmyslne reklamacije nałożować, ale wšo bjez skorženja přiwzać, štož příndže. Skónčne možeš sej wšitke wěcyc k lěpšemu služić dac. Znajmejša možeš to sptytać. EF

Farar Hutter-Wolandt †

Po krótkej čežkej chorosći zemrě 23. novembra 2020 Berlinski farar Ulrich Hutter-Wolandt. Rodženy 1955 w Kölnje, bě wón w Bonnje wotrostl. Dokelž měješe swójbne korjenje w Śleskej, nastupi po přewróce farske městno w Ewangeliskej cyrkwi śleskeje Hornjeje łužicy. Bydlacy na farje w Dołej Boršći bě mjez druhim zamołwity za Hbjelščansku wosadu. Tak swječeše 9. oktobra 2005 hromadže ze Serbskim superintendentom Janom Malinkom dwurěčne kemše skladnostnje znowaposwiećenja wobnowjeneho narowneho pomnika fararja a sobupřełožerja serbskeje biblije Mateja Jokiša w Hbjelsku. Naposledk bě Ulrich Hutter-Wolandt farar wosady swj. Trojcy w Berlinskim měšćanskim dželu Charlottenburg-Wilmersdorf. Žarowanska swjatočnosć w tamnišejer cyrkwi wotmě so 16. decembra 2020 pandemije dla jenož w małym kruhu. T.M.

Zjednoćenje Budyskich wosadow

Signety třech dotal samostatnych Budyskich wosadow, wotlěwa naprawo: Pětrska, Michałska a Strowostudnjanska wosada

Dla spadowacych ličbow wosadnych bě wjednistwo Ewangelsko-lutherskeje cyrkwe Sakskeje proces zjednoćenja jednotliwych wosadow do wjetšich strukturov nastorciło. Tuž tež předstejičerstwa třoch Budyskich wosadow wo tym rozmyslowach. Po lěta trajacych zhromadnych wuradzowanach so nětko dajednachu, zo so k 1. januarej 2021 wosada swj. Pětra w Budyšinje, wosada w měšćanskim dželu Strowotna studnja a Michałska wosada zjednoća

do „Evangelisch-Lutherisches Kirchspiel Bautzen“. Serbske pomjenovanje tuteho konstrukta njeje so dotal wobkručilo.

Serbske zajimy su w zjednoćenskim zřečenju na třoch městnach zapisane: Nowy służby pječat ma dwurečny być, Michałska wosada ma tež w přichodze zhromadne dželo ze Serbskim wosadnym zwiazkom na starosći a w přenim zhromadnym předstejičerstwie ma być jedyn zastupjer Serbow. Po cyrkwinskih zakonjach wobzamkne při nowowólbach přeco aktualne předstejičerstwo wo zestawje noweho, štož potrjechi tež zastupjerja Serbow.

Jako Serbja so bojimy, zo so naše zajimy we wjetšich strukturach marginalizuja a na kóncu rozsudej wjetšiny podleža. Dyrbimy pak nowe wuwicā w cyrkwi znjesć a so nadžijeć, zo změja tež w přichodze Serbja w Budyšinje swoje cyrkwinske srjezdžišo w Michałskej cyrkwi. *Měrćin Wirth*

Slepjanske džěćetko wužohnowane

Zhorjelska generalna superintendentka Theresa Rinecker wužohnowaše njedželu přenjeho adwenta w Slepjanskej cyrkwi džěćetko a jeho přewodnicy.

Foto: Joachim Rjela

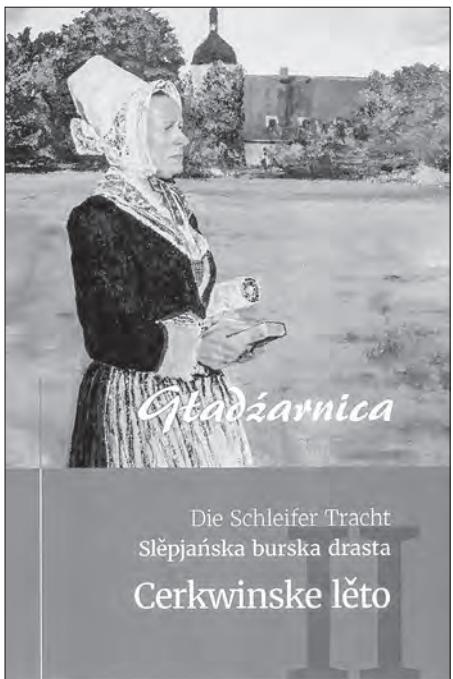
W tuthykh njewšednych časach drje je wšudzom wšitko tróšku hinak. Tak tež w Slepom na swjatočnych kemšach přenjeho adwenta, 29. nowembra 2020. Kemše z křećenju swječeše Zhorjelska generalna superintendentka Theresa Rinecker. Po do-stojnym serbsko-němskym powitanju přez předsydku wosadneje rady Kerstin Hanusowu slědowachu kemše z křicznami. Po předowanju wužohnowa generalna superintendentka Slepjanske džěćetko po zwučenym wašnju w serbskej a němskej rěci. Bohužel pak njemóžeše džěćetko – pandemije dla – lětsa džěći a dorosćených po zwučenym wašnju z pomajkanjom a brē-

zowym prućikom žohnować. Zwosta jenož dostoje trójne poklonjenje a zo wudzelištej přewodnicy džěćetka džěćom mału chlōščenku.

Nažel njemóžachu tež spěwarjo a hudźbicy skupiny Kólesko kemše lětsa sobu ze serbskimi kěrlušemi wobrubić, čehoždla bě serbski podžel kemšow dosć snadny. Přiwšem pak ma so wšem sobuskutkowacym džakować, zo běchu kemše docyla tak mózne. A runje lětsa wšak so nam přez to cím bóle wuwědomi, kotre wosebite herbstwo w Slepjanskej wosadze z našimi džěćetkami w adwentym času mamy.

Jadwiga Malinkowa

Knižna drohoćinka w Slepom wozjewjena

Pandemije dla je so cyle začichim w decembru 2020 dalša kniha towarstwa Kólesko w rjedze „Gladzarnica – Slępjańska burska drasta“ wudała. Awtorka Elwira Hančo ze Slepoho wěnuje so w knize z jeje 412 (!) stronami Slepjanskej cyrkwińskiej drasće we wšich jeje wariantach po cyłym

cyrkwińskim lěče. Barbojte foto pokazują jednotliwe drastowe dźele a wopisują jich zešice a dokładne woblečenie.

Kniha je jónkrótny swědk serbskeho ewangelskeho cyrkwińskiego žiwjenja, wšako pokazuje na wusku zwjazanosć mjez wěru a drastu, mjez cyrkwju a wšednym žiwjenjom w serbskej holi. Wona je wuslědk lěta dołheho dźela awtorki, kiž je wšitke drasty a jeje příslušne dźele rešeršowała, zezběrała a zdžela sama znova zešila. Zaslužba awtorki njeje potajkim je nož wudače noweje knihi, ale tež wulki drastowy fundus, z kotrehož čerpa. Wěnowana je kniha w lěce 2020 zemrétemu Dieterej Reddej z Trjebina, kotryž je swoju wědu wo drastach a nałożkach awtorce sposředkował. Jara dokładny a wobšerny zawod do knihi a do Slepjanskej cyrkwińskiej žiwjenja je bratr awtorki, Hartmut Hančo ze Slepoho, spisał. Fotografował je drastowe dźele a jich woblěkanje Gerald Schön. Lektorat je přewzała Juliana Kaulfürstowa. Za wuhotowanje a sadžbu bě znova Mirko Markowski z Noweho Města zamołwity.

Přeju awtorce a wudawaćezej a cyłemu towarstwu Kólesko, zo by kniha wulki wothlós žnjała. Směmy wćipni byc na dalše zwjazki z ruki Slepjanskeje gladzarnicy!

Jadwiga Malinkowa

Boži narodk po australsku

Před swojim domom w australskim Tarringtonje (něhy Hochkirch / Bukecy) staj mandželskaj Betty a Colin Huf natwariloj hodownu scenu. K nowonarodenemu Jezus-džěćatku, kiž do pjetuškow zawite w prózdnejency spinka, přichwataja za Awstralsku typiske zwěrjata kaž emu, kenguruh a koala. Betty Huf je předsydk serbskeho towarstwa Wendish Heritage Society Australia, jeje mandželski Colin je lutherski farar. Wobaj mataj serbskich předownikow, kiž su w 19. lětstotku z naranšich Budyskich kónčin do Awstralskeje wupucowali.

Foto: Colin Huf

Pomocnica Serbskeho superintendenta

Wot nowembra 2020 je 37lětna Diana Pašcyna z Wotrowa nowa sobudžěćerka Serbskeho wosadneho zwjazka. Wona podpěruje Serbskeho superintendenta Krystofa Rummela při organizatoriskich nadawkach, organzuje terminy a přewozmje sekretariatne nadawki. Krajnocyrkwiński zarjad w Drježdžanach je namjetej Serbskeho wosadneho zwjazka přihłosował a nowe dželnočasowe městno wutworił. Paralelnje je so dželowy čas Serbskeho superintendenta skrótšil. **Marka Maćijowa**

Kemše ze superintendentom Rummelom w Michalskej

Na njedželi druheho adwenta swjećachu Serbia Michalskeje wosady a další hosćok přenjemu razej serbske kemše zhromadnje ze Serbskim superintendentem Krystofom Rummelom. „Budźce sčerpliwi, přetož Knjezowy přichad je blíski“ bě tema jeho předowanja. Wosebje w nětčim času, hdý so naše žiwjenje tak jara wot koronapandemije wobwiliuje, je wutrajna sčerpliwość we wšednym žiwjenju pola wšitkich ludži a generacijow trěbna. Tak sedže tež 18 wosadnych z wulkim wotstawkom w Michalskej cyrkwi, kěrļuše z piščelow zaklinčachu, ale so njespěwachu. Zakónčacy kěrļuš „Kak powitam ja tebje, mój Jezu najlubši“ pak smědžesě wosada sobu spěwać. Haj, čakamy njesčerpne na to, zo mőžemy zaso Bože služby po zvučenym wašnju swjećić, tež zhromadnje z našim Serbskim superintendentem. **M. Wirth**

Hudźbne wubědżowanje „Kocor 2.0“

Pytamy tebje, džensniše „Kocora“!

Jeli sej rady z melodijemi abo hudźbnymi sekwencami hraješ, słušeš snano do kruha serbskich hudźbotwórcow. Pytamy zajimcow, kotryž stworja runja Korli Augustej Kocorej nowu klasisku abo modernu hudźbu na teksty Handrija Zejlerja. Wot wumělskeho spěwa hač k serbskemu rapej je wšitko witane.

A tak najlepje postupujesz:

- ♦ Wupytaj sej twórba/y Handrija Zejlerja.
- ♦ Wobdžělaj ju/je rytmisce a harmonisce a napiš noty.
- ♦ Wuzwol sej sam zestawu za hudźbnikow (za chóř a/abo solista, za kapelu a/abo orchester).

Swój wudźelk „Kocor 2.0“ wotedaj prošu hač do 30. awgusta 2021 w Serbskim ludowym ansamblu.

Najlepše twórby so mytuja a při wosebjej skladnosći w jubilejnym lěce Kocora a Zejlerja předstaja.

SLA

Jurij Brósk: Dopomnjenki na młode lěta (4)

Kak njesměrnje wjèle džéla dobra mać z tajkej črjodu džéci měješe, móže jenož žona posudzować, kotraž je podobnje wjèle džéci wočahnyć měla. Při bjezkónčnym wobstaranju a džéle z nami džécimi, z domjacnosću a ratarstwom naša droha mać často njewědžeše, kak wšitko zdokonjeć. Nimo teho so husto hišće wjèle wopyta navali.

Nimo mjenowanych su jenož hišće strowi a wjeseli wotrostli sotra 7. Ottilie, 8. Cölestine, 9. Selma, 10. bratr Klaus, 11. sotra Eugenie a 12. Hermine, Minka mjenowana.

Sir. 7,29: „Česć swojeho nana z cyłej wutrobu; a njezabudź, kak čežko swojej maćeri był sy.“ Haj, džakownu wutrobu drje přeco mějach, ale kak mało sym so prócowały, jimaj džak nic jenož wuprajic, ale tež ze skutkom wopokazać.

Jara so wjeselachmy, hdź móžeše nam hewak stajne džéla mać hodžinku wěnować; tehorunja, hdź so luby nan wječor swoju dołu trubku pachajo z nami po slowčinowej aleji wuchodzowaše. Při tym powědaše nam něštožkuli ze zašlosće; wo nadpadźe pola Bukec na příklad, zo su jemu stari burja hišće powědali, zo su dyrbjeli na kamjentne puće hnój nawozyć, zo njebychu Prusojo pola Bukec slyšeli ropot kanonow. Nan tehorunja powědaše, zo je so jemu powědało, kak je farar Marloth [*Korla Bohalub Marloth, 1772–1833, předchadnik Handrija Bróska jako farar w Budestecach*] po bitwje pola Budyšina so sadźił z pola njego zakwartérowanymi oficerami, zo přeni do Rašowa dojēcha, a zo je jako dobry jěchar tute wubědżowanje tež dobył. Wosebje mje zahori, štož

džišo wučer w *Chanecach pola Hodžiąj* z namaj hinak njewobchadzeše hač z wjesnymi džécimi. Hdź dosć njekedžbowach, dóstach sej kaž druzy z kjom abo dyrbjach na hrošatkach klečeć. Mojemu lubemu bratrej, kiž bě měrniši a kedžbliwiši, so tole njestawaše.

Z wulkej radosću sej zjenak starymi hólcam i hrajkach a so z nimi zabawjach. Worachmy tójsto hłuposćow. Dokelž bě šula blisko Sprjewje, pancachmy husto w niłkej wodze při brjoze, tójachmy ryby a raki a předewšěm so kupachmy. Tak nauknychmy bjez wosebitezje wučby płuża.

Dokelž bě swinjoręzanie kaž swójby swjedźeń, njebě čežko, za to dźeń swobodny dóstac. Wučer to njetrjebaše wobżarawać, dokelž dóstna nazajtra něšto wot rězanja. Scyla dawaše so wšitkim, kiž z karankom přińdzechu, dalokož dosahaše juška z jednej hejdušnej kołbasku, hač jednorje prošachu abo stonachu: „Y, y, my smy přišli tudy k wam, maće wšak wy lubośc k nam ...“

Džéćace zabawy

Rjana farska zahroda bě za nas džéci hrajkanišco, kajkež sej rjeňše přeć njemózachamy. Bě tam tež tójsto sadowcow, z kotrychž rady chłošćachmy wišne, slowki, krušwy, jabłuka, dale jahody a štož hewak hišće bě pilna maćerna ruka na hrjadki wusyla a zwosadzała.

Z krušow běchu nam muskatowe najlubše. Raz zalězech na jednu z tutych krušwinow, běch snadź sydom lět stary, a hdź běch falu połnu żoltych, zralych krušow naściptał, chcyh je bratrej Božidarej přińcisnyć. Jako krušwy z fale puścich, so hižo kruče njedžerzach a padnych z wysokosće třoch metrow na zemju a wubich sej zuby; dalšeje škody njepočrpejch. Luby Bóh njebě jenož mje wobarnował, ale tež bratra, na kotrehož bych nimale padnył. Zo přidatnje k bolosciam njebich hišće puki dóstal, wupowědach podawk hakle pozdžišo maćeri.

Cyle zahe, drje hdź chodžachmoj z bratrom w přeňej čapce (z najzažnišeho džécatstwa so dopominam, zo mój hólcaj čerwjenej pôlskej čapce dóstachmoj, tajke drje běchu po pôlskej rewoluciji 1830 powšitkownje moda), mějachmoj sej přiwucić, wšich starých ludži strowić z postrowom a zejmowanjom čapki, a hdź k nam přińdzechu, tež z ruku. Tak nauknychmoj hižo jako džesci, ze wšemi ludžimi, tež z prošerjemi, přećelnje wobchadzeć. Při tym dopominam so na wašnje, kiž so mi pozdžišo chétero džiwne zdaše.

Teksty wubrała a přeložila
Trudla Malinkowa
Pokročowanje sléduje

Pohlad na Budestecy z hory Mnišonca srzedź 19. lětstotka, mólbja njeznateho molerja

Repro: archiw PB

Džéćace džéla a wjesela

Mějachmy drje dosć swobody so zabawjeć na zahrodze a wonka, ale dyrbjachmy wot małosće sem tež drobne služby a džéla wukonjeć: po to a tamne dónić, w lěcu jabłuka zberać, w zahrodce pléć, při krjepjenju pomhać, ščépkni na łubju stareho domu nosyć, kruwy, husy a wowcy pasć atd. atd. Změrom sedźeć a wutrajne džélać bě mojemu bratrej lóšo hač mi. Starše sotry dyrbjachu hižo zahe w domje a ratarstwje wjèle pomhać.

Na zabawje a džéćacych wjeselach nam njepobrachowaše, wšako nas tež tamne džéci wopytowachu. Naš wšedny hrajkanski towarš bě syn kantora: Herman Ryčer, kotryž nas k tójsto worakawstwam nawabi, na příklad kurić zwjadnjene łopjena w hlinjanych trubkach, pancać w hače, ščipać njezrałe płody atd., čehož dla nan a mać jeho husćišo wuhnaštaj.

nan nam wo Lutheru powědaše, tak zo so z młodych lět hižo horjach za tuteho muža Božeho. Wulke bě wjesele, hdź nan z nami hdys a hdys do Wurpsa (Wurbis) abo na Erntekranz jědžeše abo mać do Budyšina k džédej a četam.

Njezapomnje je mi tež wostało, kak nan mi něhdźe pječlětnemu dla tže (zo bych šešc pjenježkow za nakup karankčaka dóstal) wječor před do łoža hićom tak kruče zadk přeméri, zo móžach jenož na brusze ležeć. To bě mi dobra wučba za přichod.

Wulke bě mjez nami džécimi rozbudźenje, hdź wuhladachmy w Budestecach hdys a hdys kamela, wodźerja mjeđwiedža, rejowaceho mjeđwiedža, wopički abo podobne.

Do šule

Jutry 1839 abo 1840 zastupich zhromadźeje z bratrom Božidarom do šule. Wučer Wujanc [*Handrij Wujanc, 1814–1877, poz-*

Hódna wustajeńca wo Bratstwje swjateho Bosćana

Nětko w koronowym času su wšitke muzeje zawiřene, tola njehladajo na to mějach w decembrje skladnosć, sej serbsku wustajeńcu wobhladać. Wona bě w tachantskej cyrkwi w Budyšinje za katolskim wołtarjom natwarjena a ma so wot 12. meje w Serbskej cyrkwi w Kamjencu pokazać, pozdžišo pak tež swój puć do Pólskeje a Českeje nastupić. Tema wustajeńcy je 600létne wobstaće Bratstwa swjateho Bosćana w Chrósćicach, kotrež so w lěće 2020 hódne wopominaše.

Po cyjej srjedźnej Europje założichu so w pôzdnim srjedźowěku bratrowstwa, kotrež zamér běše spěchowanje cyrkwiniskeho žiwjenja a dobroćelskich skutkow. Husto běše sobustawstwo w bratrowstwach zwiazane z čestnym pohrjobom. W času móra założi so wjèle bratrowstwów swj. Bosćana, wšako płacleše romski martrar Bosćan (Sebastian) jako pomocnik w strašnej chorosći móra. Jedne z mało džensa hišće wobstejacych bratrowstwów je Bratstwo swjateho Bosćana w Chrósćicach, kotrež so po měnjenju fachowcow wokoło lěta 1420 założi. 20. januara zańdżenego lěta, na wopomnjeniskim dniu Bosćana, swječeše syła wěriwych Božu mšu z biskopom Timmerversom skladnostnje 600létneho założenia bratstwa. Tydzeń pozdžišo wotewri so w Chrósćicach wustajeńca „Česćowanje hač do přitomnosće“.

Wustajeńca wobsteji z 24 zawalnych płachtow, kotrež so jendželsce a němsce roll-up mjenuja. Na přenjej płachće su na-

spomnjeni nošerjo předewzaća, awtorojo, fotografojo, wuhotowarjo, zhotowjerjo a pjenjezydawarjo. Sčehuja powšitkowne informacie wo wosobje Bosćana a wo mórowych epidemijach w srjedźowěku. Na dalšich płachtach przedstaja so stawizny Chrósćanskeho bratstwa a jeho skutkownanie w přitomnosći na misionskim a karitačnym polu. Dale su wšitke pomniki, wopomniša a zwony przedstajene, kotrež su swjatemu Bosćanej w Chrósćanskej wosadze wěnowane. Wone nastachu w času po Třicecilejnje wójne hač do přitomnosće. Dale pokazuje so na zajimawy fakt, zo měješe bratstwo na Chrósćanskim kérchowje južny džel za swojich člonow rezerwowy. Najaktualniša je poslednia płachta, na kotrež przedstaji so jubilej bratstwa 20. januara 2020.

Wustajeńca je z wjèle luboscu a prócu přihotowana. Runje pola wustajeńcow ze zawalnymi płachtami ma so džiwać na wulki podžel wobrazow, na jasne, krótke teksty, na spodobne wuhotowanje „třechi“ a „pincy“, potajkim tych městnow, na kotrež so jenož spěšnie a nimoducy hlada. Njeje tu móžno, wšich na nastaku wustajeńcy wobdzelenych mjenować, njech je tu naspomnjeny jenož tón, w kotrymž widzu hlownego iniciatora, organizatora a wustojnego fotografa: Jurja Špitanka ze Zejic, kij je zdobom předsyda Towarstwa Cyrila a Metoda. Snadź namaka so tež móžnosć, material wustajeńcy wužiwać za zhadowjenje publikacije?

W lěće 2001 je dr. Siegmund Musiat

Česćowanje swjateho Bosćana, škitaria před chorosćemi

wudał knihu wo serbskich towarzystwach. Wnej Bratstwo swjateho Bosćana zapisanie njeje, hačrunjež běše po wotpohledze a zestawje serbske cyrkwinske towarzystwo. We wustajeńcy skedźbni so wurazne na serbske wustawki bratstwa z lěta 1782. Naše serbske cyrkwinske a kulturne stavizny su potajkim wo wjèle bohatše hač dotal znate. Na ewangelskim boku je so w zańdżenym času jako dodawk k Musiatowym slědženjam pokazało na Bratstwo serbskich duchownych, założene do lěta 1660, na pohrjabnu kasu ewangelskich Serbow města Budyšina, skutkowacu wot 1780/81, a na wjacore serbske misionske towarzystwa, kotrež nastachu w přenjej połocy 19. lětstotka. Na skromny, ale tola ważny fakt so cyle připódla na pjatej płachće pokaza, mjenujcy zo běchu tež żony člonki bratstwa. 1750 zemrěta Madlena Słodeńkowa bě po swědčenju Chrósćanskeje pohrjbeneje knihy w bratstwie swjateho Bosćana byla a bě so tuž tež swjatočnje po wašnju bratstwa pochowała.

Při wobhladzaniu wustajeńcy bě mi do mysłow přišlo, zo nastaku bratrowstwa swjateho Bosćana w času, hydž zachadžeše móra we Łužicy. Stotki a tysacy mrějachu na scěwki tehdyšeje pandemije. Bratrowstwa běchu wotmořwa wěriwych na wužadanja móroweho časa, kij wjedzeše k poħlubšenju nabožneje mysle, skručenju zhromadneho žiwjenja a přewiedźenju dostoñjnych pohrjobow. Džensa šeri so koronowy wirus po kraju. Kajku duchownu wotmořwu namaka přitomnosć?

Jan Malink

Loni w Chrósćicach wotewrjena wustajeńca skladnostnje 600létneho wobstaće Bratstwa swjateho Bosćana

Foto: Feliks Haza

Powěscé

Historiska chorhoj Delnjowujězdžanskeho towarzstwa Zahrodka

Foto: privatne

Delni Wujězd. Lětsa chcedźa w Delnim Wujezdze woswjeći stolętny jubilej wjesnego serbskeho towarzstwa Zahrodka. Założo bě so wone 19. februara 1921 pod nawodom živnoscerja Korle Rjelki, po kotrejž pozdžišo muler Gusta Mertin předsydstwo přewza. Předewšem Mertinowy prawnik Frank Knobloch prôcuje so nětk wo wožiwenje serbskoscie w Delnim Wujezdze. Składnostnje jubileja chcedźa wustajeniu wo serbskim žiwenju we wsi a wokolinje wuhotować. Za 26. februar je jubilejny swjedźen planowany. Też kurs za serbsku rěč chcedźa zajimcam poskići. Hač pak hodźa so předewzaća pandemije dla zwoprawdžić, njeje hišće wěste.

Chróstawa. Kantor při najmjeńšich hišće zdžeržanych Silbermannowych piščelach Sakseje w Chróstawskej cyrkwi je nětko Hans Christian Martin. 34lětny, w Šwikawie rodzený hudžbnik, nastupi 1. nowembra 2020 tamniše kantorske městno. Do teho skutkowaše tři lěta při domje w Naumburgu. W Chróstawie chce woblubowane koncerty na nimale 300 lět starých Silbermannowych piščelach dale wjesć.

Pomhaj Bóh
časopis ewangelskich Serbow
ISSN 0032-4132

Wudawačejej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kérchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarzstwo z.t., Privatny puć/Privatweg 21, 02625 Budyšin/Bautzen

Zamolwita redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591 600711, e-mail: PomhajBöh@gmx.de)

Cíšć: Lessingowa cišćernja, Kamjenc

Vertriebskennzeichen: 2 B 13145 E

Zhotowjenje a rozšérjenje: Ludowe nakładnictwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625

Abonement a dary: Serbske ewangelske towarzstwo, Kreissparkasse Bautzen

IBAN: DE03 8555 0000 1000 0831 67

BIC: SOLADES1BAT

Pomhaj Bóh wuchadza měsacnje. Spêchuje so wot Załožby za serbski lud, kotaž dóstawa lětnje přiražki Zzwjazka, Swobodneho stata Sakskeje a Kraja Braniborskeje.

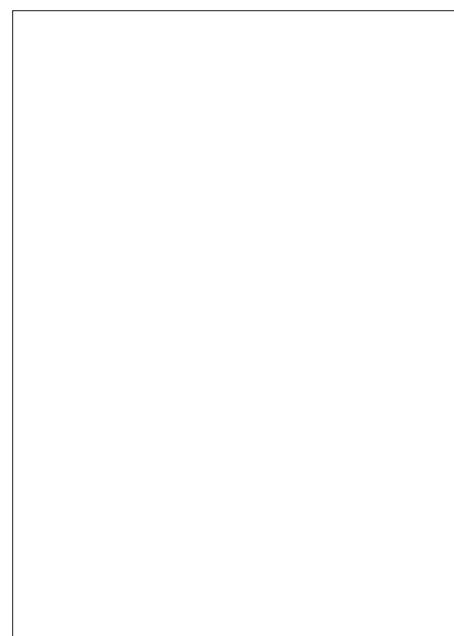
Lětny abonement płaći 8 eurow.

Budyšin. Njedželu prěnjeho adwenta zapokaža so nowe cyrkwinske předstejičerstwo Michałskeje wosady w Budyšinje, kotrež bě so na lětušich wólbach wuzwoliło. Dotalny zastupjer Serbow bě Měrcin Wirth, kotryž bě wot lěta 1984 člon předstejičerstwa a hižo k wólbam njenastupi. Na jeho městnje je so Mato Krygař wuzwolił.

Wojerecy. We wobłuku žiweho adwentneho kalendra w Janskej cyrkwi we Wojerecach wuhotowaše 9. decembra regionalna rěčnica Domowniny Sonja Hrjehorjowa krótki wječorný program. Wona předčita někotre powědky wo błudničkach, při čimž tež serbske wobroty wukładowaše. Po tym so člonjo serbskeje přirady města bliže z Janskej cyrkwi zeznajomichu, w kotrejž bě so přez lětstotki Serbam Woyerowskeje wosady w jich maćerscinije předowało.

Budyšin. Pandemije dla dyrbješe w decembru tradicjonelna serbska adwentnička na Michałskej farje wupadnyć. Też po wšech Hornich Serbach znaty a woblubowany adwentny koncert 1. serbskeje kultuneje brigady pod nawodom cyrkwiskohudžbneho direktora Friedemannna Böhme njemožše so samsneje přičny dla přeni króć w swojich stawiznach wotmęć.

Rakecy. Serbske kemše ze sup. n. w. Malinkom štvrteho adwenta swječachu so w cyrkwi, nic kaž w zańdzonych lětach w farskej brózni. Też tradicjonelna bjesada po tym z kofejom a přirkuskem dyrbješe pandemije dla wupadnyć. Dokelž njemožše so hač na kónčny kěrluš ničo spěwać, přednjesechu džeci štučki adwentneho kěrluša. Na piščelach hraješe knjeni Schmiedelowa z Wjelećina kruchi adwentneje hudźby.

na Bismarckowej 1 (džensa Dwórnišcowa 1), po Prěnej swětowej wójnje na Zahrodowej 2 (džensa Dr. Arnošt Mukowa 2). Z mandželskej a džówku bydleše na Jurjowej 15 (džensa Martin Hoopowa 15). Pódla powołanja so tež w zjawnym a serbskim žiwenju angažowaše. Wot 1906 bě člon Hornjołužiskeje towarzność wědomosćow w Zhorjelu. 1912 wuzwolichu jeho za předsydu konserwatiwnej strony w Budyšinje, 1918 kandidowaše za kejžorstwy sejm. Wot 1925 do 1934 bě předsyda Maćicy Serbskeje a wot 1925 do 1929 předsyda Serbskeje ludoweje rady. Wón zemře 1940 w Zhorjelskim sanatorium a bu na Budyskim Tuchorju pochowany. Tam jeho row hižo zdžeržany njeje. Jeho ródný dom we Wuricach čo. 1 (džensa pusta ležownosć w křiwicki Delnjeje dróhi) su wokoło 1990 spotorhali. T.M.

Zbožopřeća

Dnia 27. januara woswjeći knjeni **Marlena Wiesnerowa** w Barće swoje 80. narodniny. Gratulujemy jubilarce wutrobnje a přejemy jej bohate Bože žohnowanje.

Dary

W nowembru je so dariło za Pomhaj Bóh 25 eurow a 12 eurow. Bóh žohnuj daraj a darićelow.

Spominamy

Před 150 lětami, 28. januara 1871, narodži so prawiznik **dr. Arnošt Herman** jako jenički syn kublerja we Wuricach pola Budyšina. Jako gymnaziat w Budyšinje bě předsyda Societas Slavica Budissinensis. Jako student prawa w Lipsku zbudži serbski wotriad towarzstwa Sorabije k nowemu žiwenju a bě hlowny starší serbskeho studentstwa. Wot 1896 hač do swojej smjerće 1940 skutkowaše jako rěčnik a notar w Budyšinje. Swoju kenciliu měješe najprjedy

Přeprošujemy

01.01. Nowe lěto

12.00 nutrinosć w serbskim rozhłosu (sup. Rummel)

03.01. 2. njedžela po hodžoch

14.30 ekumeniski nyšpor w cyrkwi Našeje lubeje Knjenje w Budyšinje (tachantski farar Scapan, sup. n. w. Malink)

10.01. 1. njedžela po Třoch kralach

12.00 nutrinosć w serbskim rozhłosu (sup. n. w. Malink)

19.01. 2. njedžela po Třoch kralach

08.30 kemše z Božím wotkazanjom w Poršicach (sup. n. w. Malink)

24.01. 3. njedžela po Třoch kralach

12.00 nutrinosć w serbskim rozhłosu (fararka Malinkowa)

07.02. Sexagesimae

10.15 kemše w Budyšinje w Michałskej cyrkwi (sup. n. w. Malink)